щото го изисквалъ общыйтъ имъ интересъ, какъто видѣхмы и ёще има да видимъ въ исторіята.

§ 8. **Новы българскы четы, водены послѣдователно отъ трима кнезове — Българа, Дрога и Заберегана** (539—581).

Въ продалженіе на 12 годины отъ възкачваньетò на Юстиніана великыго вьрху престола на кесарытѣ, именно до 539 г. Българытѣ стояхѫ мирны, види са по слѣдствіе на нѣкое спогажданье съ имперіята. Но ето че са еваватъ и другы четы отъ тѣхъ, коиго, подъ предводителството на кнезоветѣ *Балгера* (Vu'-g:r) и *Дрого* (Droggo), минуватъ Дунава и оплѣняватъ цѣла Мизія. Тогава Римскытѣ военачалницы, които са намѣрвахѫ въ съсѣднытѣ провинціи, събрахѫ силытѣ си и отидохѫ отгорѣ имъ.

Отъ най-напредь Българытѣ спечелихѫ значителна побѣда. Но въ сѫщото време нѣкой-си на име *Акумъ*, родомъ Хуннъ и чиновникъ съ голѣма опытность, когото Юстиніанъ бѣ пратилъ срѣщу тѣхъ, сполучи да имъ земне предята и гы накара да са ударіѭтъ съ него въ едно положеніе несгодно за тѣхъ. Българытѣ и сега са бихѫ мѫжкы, но като са искастри пò многото имъ войска въ послѣднитѣ кървавы сраженія, пакъ и двамата имъ царье загинахѫ, тѣ тъй са видѣхѫ принудены да бѣгѫтъ. Акумъ, слѣдъ като направи тъзи голѣма услуга на импріята, рѐче да са вьрне назадь въ Цариградъ съ Константина, който командуваше друго отдѣленіе подъ него; но въ заминуваньето си прѣзъ Тракыя, двамата генералы ненадѣйно са ведѣхѫ обиколены отъ Българы, които гы и зехѫ робы, тъй щото Юстиніанъ бѣ принуденъ да даде голѣма една сумма за да гы откупи. ([21])

([21]) Théoph., p. 184.—Paul Diacr l. XVI; p. 489.